

ПЕТАР МИЛОРАДОВИЋ

ЕКРАНИ

МОСТ

*Били су њејзажи као у неком рајџном,
џарџизанском филму који смо давно ѓледали.*

*Преко високих џланина,
кроз борове џуме
џосџано сам џролазио.*

Снеџ на врховима у мају.

*Камена села.
Резервоари за воду
оџворено су сџајали.*

*Планинске краве
слободно су џеџале.*

Дрвосече су одмеравале сџабла.

*Ниже како сам се сџуџџао,
видело се
џроџлоџодиџње лиџће.*

*Мосџ великих лукова
џреко реке Таре деловао је
својим размерама џако да се осеџим безначајно,
невидљиво у џом џределу.*

Паркирали су црне мојоцикле
педесетогодишњаци са млађим женама,
испијали чај испред усјушног преноћишћа.

На једном жућком знаку
нацртан у ромбу стајао је лос,
окачен са стране мојоцикла.

Ко зна докле су сивишли ти Немци,
одјурили преко
сувројно од мене,
преко реке
са својим језиком
и јакнама процијепањим и ојачаним нићнама.

СЕРВИС

Издувала нам се гума на шочку
по прећи цути шоџ дана.

Сервис који смо пражили налазио се усамљен
усред њива.

Траве су биле суве и сиржене од врућине,
док су лубенице биле најаковане
около у куће и пирамиде;
неке пресечене и обележене словима.

Млади мајстор је пуцио,
када смо га срели
испред каде напуњене водом.
Качкеј је носио морнарски
са златастим обележјима капејана.

Пошолњена гума је испуцијала ваздух
и мехурићи су се гасили на поврцини.

Радио је драматично емисиовао песму
Roads Portishead-a.

Пас је цетио поред.

У сервису на полици
оцићећених корица,
масна и раскупусана сјајала је књиџа
са. blues,
поред каталога о уљима
и свећицама са искрама које су летеле
на све стране.

Девојка која је рекламирала гуме
смејала се са постера на зиду
показујући ноге
говорећи да је нац ослонац
заувек само на њима,
да смо, ваљда, сигурни
колико и стабилни на земљи.

КРСТАРИЦА

Забрујало је велико peterbilt возило
у причи столара који је кренуо у кањон реке Колорадо.

Слао је разгледнице црвене као црвени камен пецчар
и преносио доживљаје,
оцире подједнако.

Расправљао је понекад о еџисџенцији духа
о поме цито није поит
и усамљеност тумачио...

Куљични лежајеви,
копрљајући, нови
покрећани су невидљиво.

Пецчана прашина
прекривала је околину,
изоциравала човека и тело.

У кабинџи камиона који је возио
кафа се у аутомату подизала,
преливала преко,
као шамна, нејрозирна пена дана.

Усијане, хромиране цеви машине
пошљајале су челично плаве
праћене нешто промењеним звуком.
Дим је осипајао иза крстарице,
и неспљајао као невидљив праг.

Тако је живео данима,
пролазећи кроз савезне државе
слао је поруке, писао писма
премећуао се,
сваки пут говорећи мање истини
где се налази и где одавно, већ
није био.

ДНЕВНИК

У мом њујорчком дневнику из 2004. сиво,
црно-беле фототографије;
спирале увучене у сваку страну,
армајуре и дани.

Чиним о јунацима из тог доба.
Сви су самоуверени, живи,
и сви рачунају на мене који посмајрам.

Упутио сам се камионом,
за превоз штабала.
Олујном ошталом још из раја,
промичемо кроз меса.

Иверје сићи
и по њему се може следити
мој праг.

Тајанствена укрцања
само наговештавам.
Брује машине.
Кугле на металним жицама,
као антиене инсекција,
подрхтавају на благоданима.

Оном који вози
показују границе поља.

Примичемо се циљу.
Планине су испред нас,
бележим.

Живот није (нечитљиво);

још мало, само мало;

испод последње слике је зид.

У њај дајум више није могло да сстане.

ЕКРАНИ

Око Тајмс сквера пролазе шеретњаци.
Чујем буку коју производе
и ледам како рекламе
ућућују на нешто ново
што, наизглед, има значаја.

Кажу ми, чак: „Добро јућро!”
„уживо”.
Мада овде није јућро,
и није исто време.

Гледам у кристале,
можда бих онамо могао да те видим,
иза, и у тој њлазми
црној монитора.

Неко њеја;
њеска рукама,
накривио је кају.

У 4 саја ујућру
њаксиста засјаје и жена излази
полако.

Докле ће све ирајаи,
како ће, једном, изгледаи слике у иом чворициу,
кад екран-монолии буду уащени.
Чуће се само звук,
или ће ћуиање бии јасно разумљиво,
нейосредно као музика,
бука.

Пиам се, најзад, јеси ли ии слика,
можда, ова адреса
<http://www.earthcam.com/usa/newyork/timessquare/>
и да ли ће се суира појавиу...

Онда засијаје
велики камион
оивара му се соро
позади раи
и као огромна рука сиуи се
на илочиник.
Оикрива се шамна унуирацњоси,
невидљиво средицие,
неио би о разлозима заусиављања иребало да
џовори.
Чекам,
нии се, изгледа, не појављује,
и иако сороји шамно, црно.